

Dina Nedeltcheva: “Estrenar Chopin és un honor i repte”

setembre 8, 2025

Entrevista, Música

Tino Martinez

Quan al setembre de 2024 es va localitzar un manuscrit desconegut a la Biblioteca Morgan de Nova York, ningú podia confirmar del tot que es tractava d'una nova obra de Frédéric Chopin. Però els estudis tècnics i musicològics posteriors —anàlisi de la tinta, del paper i de l'estil— van validar-ne l'autoria. “No sabem si és un vals complet o un esbós”, adverteix la pianista [Dina Nedeltcheva](#), encarregada d'interpretar-lo públicament per primera vegada el dimecres 10 de setembre a Son Marroig.

En aquesta entrevista amb [UEP! Mallorca](#), Nedeltcheva explica que el fragment, escrit en compàs de tres per quatre i tonalitat de la menor, té només una pàgina. “No sé com anomenar-lo exactament: vals, idea, esborrany... però és

meravellós, com tot el que va escriure Chopin”, diu. “És una pàgina curta però plena de l’essència de Chopin. Estrenar-la és un honor i una responsabilitat.”

Un repertori que dialoga amb Chopin i amb quatre compositores

El concert s’emmarca dins la XLVII edició del [Festival Internacional de Música de Deià](#). A més de l’estrena del vals, Nedeltcheva tocarà obres de maduresa de Chopin: les Mazurques Op. 59 i la Tercera Sonata, una de les peces més emblemàtiques del compositor. “Les mazurques d’aquest opus tenen unes modulacions molt marcades i complexes, i la sonata és clau dins el repertori pianístic”, detalla.

Una part destacada del programa també estarà dedicada a compositores. Nedeltcheva ha seleccionat obres de quatre dones, dins un gest que considera necessari: “Ara mateix hi ha un interès creixent per redescobrir la música de dones compositores. Tenen una qualitat altíssima i cal programar-les més sovint.” Entre les autores que inclourà hi ha Amy Beach, una figura que —segons comenta— s’ha fet cada vegada més present en les sales de concerts de l’Estat.

“M’encanta compartir el que he après amb alumnes plens de vitalitat i ganes. El piano és molt solitari i la docència ho compensa.”

Més de vint anys a Mallorca, entre concerts i docència

Dina Nedeltcheva viu a Mallorca des de fa més de dues dècades. “Vaig venir de petita, per temes familiars”, explica. El seu pare era àrbitre internacional de futbol, i una tia seva va obtenir plaça de contrabaixista a l’Orquestra Simfònica. “Ens vam ajuntar tots a l’illa i aquí ens vam quedar.” Després d’estudiar a Salzburg i de passar

per Madrid, va tornar per quedar-se. “Aquí es viu molt bé, i l’aeroport et connecta amb tot el món. És fàcil sortir a tocar fora i, ahora, tenir qualitat de vida.”

En paral·lel a la seva carrera com a intèrpret, Nedeltcheva desenvolupa una intensa activitat com a docent. “M’encanta compartir el que he après amb alumnes plens de vitalitat i ganes. El piano és molt solitari i la docència ho compensa.” Ha creat una escola de música a Mallorca i durant anys va exercir com a professora al Conservatori Superior de Madrid. “És molt enriquidor. Sempre dic que aprenc molt dels alumnes. Donar consells et fa replantejar coses.”

Un entorn que canvia i una escena que creix

Sobre l’escena musical a l’illa, Nedeltcheva constata una evolució positiva. “Ja fa anys que hi ha festivals consolidats com el de Deià, però cada vegada n’apareixen més. A vegades coincideixen concerts el mateix dia i no saps on anar.” També creu que l’oferta és capaç de generar demanda. “Una part important del públic és turístic. Gent que, als seus països, té l’hàbit de consumir música i aquí combinen sol, gastronomia i concerts.” Tot i això, també percep més interès local: “Els conservatoris de Mallorca estan en bon moment i això anima el públic mallorquí a moure’s.”

També hi ha una millora general del nivell musical. “Fa anys, Espanya no destacava especialment en música clàssica, però això ha canviat. Les tecnologies ajuden molt: pots fer classes amb professors d’altres països, trobar cursos i beques. Tot és més accessible.” Per a ella, aquest dinamisme es nota en els joves. “Veus molta motivació, més consciència que aquest art és molt complex i que cal dedicar-hi moltes hores.”

“Tocar amb qualitat sempre és complicat. Aquest vals no és llarg ni especialment exigent com la sonata, però cada obra té les seves pròpies dificultats.”

Un vals, una estrena i una lectura personal

Tot i l'interès que pot generar l'estrena d'una peça desconeguda de Chopin, Nedeltcheva manté una actitud sòbria. "No m'ho plantejo com un abans i un després. És una obra més dins aquest recital. La tocaré també en altres concerts, però no em carregó d'expectatives."

Pel que fa a la dificultat de la peça, admet que tot li sembla complex. "Tocar amb qualitat sempre és complicat. Aquest vals no és llarg ni especialment exigent com la sonata, però cada obra té les seves pròpies dificultats."

I respecte a la seva interpretació, la pianista insisteix en el caràcter subjectiu del que oferirà. "És una versió entre moltes possibles. No dic que sigui la millor ni l'única. És la lectura que faig ara, des del bagatge que tinc amb Chopin. I segurament en el futur, si la torno a tocar, sonarà diferent."

Tino Martinez